Выходить у Львовѣ що дня (крôмѣ недѣль и гр. кат. святъ) о 5-ой годинѣ по полудни.

Адміністрація и Експедиція подъ ч. 8 улиця Чарнецкого.

Редакція подъ ч. 13 улиця Жулиньского.

Письма приймають ся лишь франковани.

Рекламаціи неопечатаны вôльни вôдъ порта. Рукописи не звертають ся.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додатокъ до „Газеты Львôвскои".

Предплата у Львовѣ: въ Адміністраціи „Газеты Львôвскои" и въ ц. к. Староствахъ на провинціи
на цѣлый рôкъ 2 зр. 40 к.
на пôвъ року . 1 зр. 20 к.
на чверть року . . 60 к.
мѣсячно . . . . 20 к.
Поодиноке число 1 кр.

Зъ почтовою пересылкою:
на цѣлый рôкъ 5 зр. 40 к.
на пôвъ року 2 зр. 70 к.
на чверть року 1 зр. 35 к.
мѣсячно . . . . 45 к.
Поодиноке число 3 кр.

Ч. 104. Пятниця 10 (22) Мая 1891. Рôкъ I.

Гасителѣ народного духа.

Суть люде, котрû дуже радû зъ того, коли можуть одныхъ пôдъюджувати противъ другихъ. Коли не мають до того безпосередньои нагоды, то самû ѥи выкликують; ходять вôдъ одного до другого, розносять всѣлякû плѣтнѣ, заведуть интригу, а коли вже перший початокъ зробленый, тогды зъ правдивою розкошею берутъ ся розъєдиняти чи то двохъ сусѣдôвъ чи хочьбы и рôдныхъ братôвъ. Колижь при тôмъ они можуть ще, якъ то кажуть, упечи и свою печеню, то ажь тогды осягнули они свою найвысшу цѣль и зъ вдоволенѣмъ споглядають на своє дѣло; передъ свѣтомъ однакожь удають они Богъ знає якъ честныхъ людей и щирыхъ приятелѣвъ. Борони Боже, щобы имъ хто сказавъ, що то они той злый духъ, що выкликавъ сварку, гнѣвъ, або и смертельну ненависть мѣжь рôдными братами; дежь тамъ, они люде честнû, совѣстнû, они давали лишь добру раду. Хибажь они тому виноватû, що тû, що посварили ся, не зрозумѣли, не послухали доброи рады? Хто зъ насъ не видѣвъ вже коли въ своѣмъ житю такихъ людей? Они станутъ зъ боку та заєдно шепчуть одному або другому: „Встыдай ся! Ты бы єму давъ ся? Возьмись добре до него, не дай ся єму, набий єго добре!" Колижь той, котрого они такъ пôдъюджують, послухає дѣйстно ихъ рады и выйде на тôмъ зле, то они заразъ пôдоймають єго ще и на смѣхъ, та кажуть: „А чого ты бравъ ся до него, колись бачивъ, що вôнъ тобѣ не дасть ся? Чого ты бувъ дурный и послухавъ рады, колись мѣркувавъ, що не маєшь въ собѣ силы?" Въ слѣдъ за тымъ стають такû люде приятелями сильнѣйшого та ще и бунтують та пôдъюджують єго противъ того, котрого ще передъ хвилею самû намавляли до колотнечѣ и бійки.

Такихъ людей маємо повно въ кождôмъ народѣ и бѣда тому народови, въ котрôмъ такû люде станутъ верховодити. Они не знають иншои роботы, якъ лишь юдити и бунтувати одныхъ противъ другихъ, розъєдинювати рôдныхъ братôвъ, заводити сварки и колотнечѣ. А чому? Бо имъ зъ тымъ добре и выгôдно. Они все оглядають ся на двѣ стороны: удасть ся на одной, слабшôй, то они станутъ великими людьми, нарôдъ буде ихъ величати и тогды аждь будуть они тягнути зъ него добрû зыски; не удасть ся, то отверта дорога до противника, зъ котрымъ однакожь треба поки що осторожно обходитись, щобы вôнъ, якъ то кажуть, не пôзнавъ ся на фарбованыхъ лисахъ. Ото коротенькій образокъ такихъ фарисеѣвъ и правдивыхъ гасителѣвъ народного духа. Тыхъ гасителѣвъ народного духа, знайдемо особливо тамъ, де великû масы мало просвѣченого народу легко повѣрять въ шумнû пустû слова, де на патентъ на борця за свободу и волю народу, выстане робити заколотъ въ народѣ, выкликувати сварку и роздоры, де досыть въ якôй газетѣ выписати ся простацкими словами, щобы знайти людей, котрымъ то не лишь сподобаєсь, але котрû таки повѣрять, що тымъ способомъ веде ся, ба — и повинна вести ся борба за свободу и волю якогось народу. Для такихъ людей нѣчимъ спокôйный щирый трудъ, маючій лишь одну цѣль на оцѣ — добро свого народу, ба, вôнъ имъ навѣть и противный, шкôдливый, бо готовъ нарôдъ довести до самосвѣдомости, а тогды нѣякъ бы вже не можна було въ мутной водѣ рыбы ловити.

Сто разôвъ однакожь стає гôрше, коли того рода люде пôйдуть въ службу ворога власного народа, а лише ще про людське око удають, що они служать власному народови. Все одно тогды, чи они пôдняли сь тои службы за добру заплату, чи лишь зъ власнои охоты; тогды ажь стають ся они правдивыми гасителями народного духа. Тогды ажь зъ цѣлою силою и енергією стараються ся они спиняти всякій духовый а зъ нимъ и матеріяльный розвôй народу, всяка здорова и хочь бы найлѣпша гадка стає имъ на перешкодѣ, они мусять противъ неи выступати, бо страшно боять ся, щобы нарôдъ колись не провидѣвъ и не спôзнавъ хто они и куды єго ведуть. А роблять то они такъ зручно, що легковѣрнымъ и недосвѣднымъ та незрячимъ масамъ народу може здавати ся, що они ведуть єго дѣйстно на добру дорогу, бо й чогожь бы такъ шумно на весь ротъ кричали, чогожь бы такъ всѣхъ и все лаяли, що не хоче держати ся тои дороги, котру они вказують. Нарôдъ не видить того, — не може того видѣти, бо темный, — що той крикъ, то горланє, та безсоромна вѣчна лайка, має єго звести на хибну дорогу, має пригасити въ нѣмъ народного духа, котрый комусь тамъ дуже не на руку.

Отъ такимъ гасителемъ народного духа проявилось у насъ зъ давенъ давна наше москвофильство. Спогляньмо въ минувшôсть и роздивѣмъ ся лишь добре, де тû овочѣ и якû они, котрû намъ той гаситель народного духа

ЗАКЛАДЪ.

Несамовита исторія.

Дня 6 мая 1848 р., закôнчилась щасливо для Австрійцѣвъ стычка пôдъ Санта Лючія зъ Сардинцями и они кинулись на полудне, щобы коло Мантуы перейти черезъ Мінчіо и пôдôйти вôдтакъ пôдъ укрѣпленє коло Куртатоны. Пôдчасъ коли головна армія машерувала на Пескієру и мала смѣлымъ рухомъ зъ боку єи освободити, выслано пôдъ проводомъ майора Лянека на розвѣдины до Боццольо, оденъ вôддѣлъ войска въ силѣ одного батальона, на котрый зложились ажь три батальоны по двѣ компаніи, бо розôйшлась була чутка, що ворохобники заняли стару крѣпость и тамъ лагодять ся до опору.

И въ самôмъ дѣлѣ, скоро лишь австрійске войско пôдôйшло пôдъ крѣпость, стали на него зъ вôдтамъ стрѣляти и розпочалась завзята борба, котра остаточно закôнчилась тымъ, що Австрійцѣ побили ворохобникôвъ и здобули старый замокъ. Тогды то стало ся таке, що проводиръ ворохобникôвъ, чоловѣкъ ще молодый, котрый зъ незвычайною вôдвагою боровся попереду своихъ товаришѣвъ, дôставъ до неволѣ свого противника. Змученого борбою, въ котрôй надармо шукавъ смерти, зъ пораненою рукою, зъ котрои кровь выступала, бо лишь слабо була завязана, и майже омлѣваючого, приведено єго передъ командуючого майора; але здавалось, якъ бы свѣжа сила въ него вступила, скоро побачивъ ся передъ чоловѣкомъ, въ котрого рукахъ спочивала єго судьба. Не хотѣвъ сѣдати, коли єму подали столецъ, а стоячи просто зъ правою рукою на перевязцѣ, вôдповѣдавъ на пытаня, якû єму ставляли.

— Якъ называєтесь?

— Никола Гріффіні.

— Чи правда, що вы ще недавно були офиціромъ въ полку Зіґізмунда?

— Такъ єсть.

— Отже вы дезертиръ, що зъ ганьбою покинувъ хоругвъ свого полку и зломивъ присягу, яку зложивъ свому цѣсареви?

— Я Италіянецъ, що любить свою вôтчину а ненавидить тиранôвъ и катôвъ, що єи гноблять.

— Чи знаєте, яка судьба васъ чекає?

— Знаю.

Въ пôвъ годины по тôмъ выдавъ судъ военный вырокъ и нещасный стоявъ передъ свѣжо выкопаною могилою въ замковôмъ городѣ.

Вôнъ бувъ блѣдый якъ стѣна, але дививъ ся спокôйно и вôдважно смерти въ очи и не хотѣвъ, щобы єму очи завязувано. Гордо й смѣлымъ крокомъ пôдôйшовъ ажь на самъ край свого гробу держачи заєдно праву руку въ перевязцѣ а въ лѣвôй запаленый папѣросъ.

Теперь перший разъ заглянувъ вôнъ смѣло въ очи официрови, що проводивъ маленькій вôддѣлъ и выступивъ теперь напередъ, щобы дати знакъ до стрѣляня.

— Карлетто! — крикнувъ засудженый. Чи то ты дѣйстно? Чи тебе судьба призначила, щобы ты мене казавъ розстрѣляти?

Офицяръ не вôдповѣдавъ нѣчого. Усмѣхъ погорды зазначивъ ся на єго устахъ.

— Тажь мы були колись добрыми товаришами, — говоривъ засудженый дальше. — Теперь ты гордишь мною, бо я дезертиръ, а видишь, я горджу тобою, бо ты зрадникъ. Италіянецъ, що боре ся противъ своєи вôтчины. Проклятый зраднику! Maladetto traditore!

— Цѣляй! — закомандирувавъ офицяръ.

Три вояки, що выступили були напередъ и лишь на кôлька крокôвъ уставились були противъ засудженого зложились до стрѣляня.

— Evviva l'Italia! Най жиє Италія! — крикнувъ молодый Италіянецъ и скочивъ до

принѣсъ? Якъ той духъ темноты розсѣло ся оно на умахъ многихъ нашихъ людей и не дає имъ провѣдити, не дає имъ почути въ собѣ народного духа. Замѣсть свѣтла и правды сѣяло оно всюды темноту и неправду та и до нинѣ лишь ихъ сѣє и ними воює. Най лишь хтось скаже: киньмо разъ рабство вôдъ себе, не нагадуймо єго вѣчно народови, а выховуймо нарôдъ на свободѣ до свободы, то и заразъ вôдозвесь москвофільство та выступить якъ разъ противъ тои гадки. А чому? Рѣчь ясна: люде, що не чують въ собѣ народного духа, що знають лишь чужимъ богамъ служити, хотѣли бы и въ цѣлôмъ народѣ того духа убити, онижь на те гасителѣ; они не на то въ чужôй службѣ, щобы выховувати нарôдъ до свободы и волѣ, а на то, щобы той нарôдъ вѣчно въ рабствѣ и духовôй темнотѣ держати. Длячого они ненавидять и поганять та ганьблять нашу рôдну мову? Длятого лишь, щобы она не розвивалась, щобы не ширшала, щобы нарôдъ якъ найдовше остававъ ся въ темнотѣ. Длячого они сѣють роздоры мѣжь нами? Длятого, щобы нарôдъ середъ вѣчнои сварки и лайки не опамятавъ ся, не провидѣвъ и не почувъ въ собѣ своєи власнои силы. Они юдять одныхъ противъ другихъ, щобы прислужитись тымъ, що имъ такъ велять робити, або бодай для котрыхъ нашî сварки дуже на руку, а попри то, щобы мати и свôй власный хосенъ. Стережѣмъ ся проте тыхъ гасителѣвъ народного духа, не вѣрмо имъ хочь бы они не знати що говорили и писали а старaймось спокôйными та лишь власными трудами и ретельною та совѣстною працею около нашого народу пôдносити єго духа а коли пастане свѣтло правды и волѣ, то щезнуть всѣ наймленî и добровôльнî гасителѣ того духа и тогды певно народови рускому засвитає красша доля.

Выѣздъ королевои Наталіи и ситуація въ Бѣлградѣ.

Вô второкъ рано о 5 год., приѣхала королева Наталія на дворець до Земуня, и тутъ повитавъ єи урядникъ Якобикъ, котрый якъ разъ пôдъ ту пору мавъ службу на двôрци. Королева попросила єго, щобы вôнъ показавъ ѣй кôмнату на двôрци. Якобикъ зробивъ то, а королева зайшовши до комнаты, кинулась на постѣль и сказала по нѣмецки: Яка я утомлена! По тôмъ казала замовити собѣ апартаменты въ готели и перенеслась туды о 8 год. Заразъ того самого дня рано, принимала она у себе якихъ 1000 осôбъ, котрî приѣхали були за нею зъ Бѣлграду.

Вô второкъ цѣлый день перебула королева въ своихъ апартаментахъ не выходячи нѣгде и принимала лишь візиты своихъ прихильникôвъ и дамъ, котрî приносили ѣй величавî китицѣ цвѣтôвъ та вѣнцѣ. Межи гостями були также ґен. Хорватовичь, Лешанинъ, Франасовичь, Ґарашинъ, полковникъ Орековичь, проф. Становичь.

Вчера прибуло знову якихъ 1000 осôбъ, щобы попращатись зъ королевою. Мѣжь иншими депутаціи студентôвъ, купцѣвъ и дамъ. Выѣздъ зъ Земуня мавъ наступити о 10 год. Пращанє было дуже трогаюче; всѣ плакали а присутнî выговорювали та нарѣкали голосно на реґентію и правительство. Королева плакала и просила всѣхъ, щобы они въ потребѣ стали въ оборонѣ єи сына. Ґен. Хорватовичь, обѣцявъ, що власною кровію буде боронити молодого короля. Коли надôйшла хвиля выѣзду, выйшла королева зъ готелю и пôйшла до пристани на корабель „Казань“. Тысячѣ людей вôдпроваджувало єи. На кораблі настала знову трогаюча сцена. Королева заплакала, а всѣ присутнî разомъ съ нею плакали. Корабель поплывъ вôдтакъ долѣ рѣкою, а на берегахъ сербскихъ ажъ до Вышницѣ ще єи люде пращали.

Выдаленє королевои Наталіи зробило въ Бѣлградѣ дуже прикре вражѣнє, а хочь тамъ єсть теперь повный спокôй, то все таки розъяренє въ народѣ не притихло. Правительство побоюєсь, щобы королева не схотѣла коли назадъ вернути и длятого наказало добре пильнувати границь. Мѣсто все ще выглядає якъ середъ стану облоги.

Рада державна.

(15-засѣданє палаты послôвъ зъ дня 20 мая. На вчерашнôмъ засѣданю палаты послôвъ ухвалено безъ дискусіи предложенє правительства въ справѣ збôльшення числа мѣдяныхъ грошей. — Гербетъ реферувавъ вôдтакъ предложенє правительства въ справѣ продажи старыхъ касарень у Вѣдни, надъ чимъ почалась довша дискусія. Міністеръ фінансôвъ заявивъ, що правительству ходить головно о полѣпшенє вôдносинъ санітарныхъ въ войску а вôдтакъ и о пôдписанє интересôвъ розширеного Вѣдня. — Ґен. бесѣдникъ Бляжекъ домагавъ ся, щобы правительство заявляло и Празѣ таку саму прихильнôсть якъ Вѣдневи.

Опôсля прийшла пôдъ нараду справа выданя судамъ молодоческихъ послôвъ Сокола и Крамара за надужитя при выборахъ. Въ справѣ сѣй промавляли Молодочехи Масажікъ и Герольдъ, а вôдтакъ ще и пос. Пернерсторферъ, котрый сказавъ, що и мѣжь Нѣмцями суть люде, котрî можуть порозумѣти ся зъ Чехами, скоро розходить ся о оборону свободы.

На вчерашнôмъ засѣданю комісіи буджетовои, порушивъ пос. Гнѣвошь справу арештованъ студентôвъ въ Галичинѣ и сказавъ мѣжь иншими, що богато выноватî всему лиху и професоры університетôвъ, котрî самî суть членами всѣлякихъ партій, а у молодѣжи нищать идеалы. Мін. Ґавчь заявивъ, що казавъ прислати собѣ акты въ сѣй справѣ. Въ тôй самôй справѣ промавлявъ ще и пос. Рутовскій.

Пос. Романчукъ домагавъ ся, щобы при міністерствѣ просвѣты була также установлена одна посада знатока руского шкôльництва.

Переглядъ політичный.

Слѣдуюче засѣданє палаты послôвъ, вôдбуде ся ажь въ понедѣлокъ, а то длятого, щобы комісія буджетова могла покôнчити свои роботы. Вôдъ нинѣ будуть засѣданя въ тôй комісіи вôдбувати ся два разы на день.

Розôйшлась чутка, що молодоческî послы рѣшились на случай, колибъ они и дальше мали бути изольованî въ Радѣ державнôй, выступити зъ неи и припустити до абстиненціи.

Fremdenblatt вôдзываючись о вывезеню королевои Наталіи зъ Сербіи каже, що теперь можна справу королевску уважати вже за порѣшену, бо певно нѣхто въ Сербіи не має интересу мѣшати край въ споры Милана зъ Наталією и выставляти єго за недаючî обчислити ся запутанины. Залагодженє сего конфлікту єсть здобуткомъ для спокою краю мимо наслѣдкôвъ, якî мали для поодинокихъ осôбъ оногдашнî подѣѣ.

Оденъ зъ американьскихъ кореспондентôвъ въ Берлинѣ мавъ розмову зъ тамошнымъ найпершимъ банкіромъ Бляйхредеромъ и розпытувавъ єго, що то значить, що Россія збирає теперь такъ велику масу золота? Бляйхредеръ (а великî банкіры знають завсѣгды дуже добре, якъ стоить ситуація політична) сказавъ єму такъ на то: „Можу зъ найбôльшою певностію припускати, що Россія на слѣдуючî три роки анѣ не думає о вôйнѣ. Маю зовсѣмъ певнî вѣсти, що Россія постановила переробити свои карабіны, а щобы цѣлу армію заосмотрити въ новî карабіны на то потреба бодай трохъ лѣтъ. Россія мусить теперь сплачувати Голяндцямъ довги зъ давныхъ лѣтъ

гробу та зъ веселымъ лицемъ принявъ въ розкрыту грудь убійчî кулѣ, коли офіциръ пôднесену шаблю спустивъ въ долину.

Якъ разъ коли вояки забирались прикидати тѣло розстрѣленого землею, показавъ на стежцѣ въ городѣ высадженôй кленами якійсь дивный похôдъ. На маленкôмъ вôзку, котрый тягнувъ оселъ, лежала чорно помальована деревляна домовина. Коло вôзка ишовъ священикъ, а за нимъ поступали два служачî.

Вояки перестали мимо волѣ пустили зъ рукъ лопаты, котрî були вже застромили въ землю; всѣхъ очи звернулись на священика, котрый теперь ставъ скоршимъ крокомъ пôдходити до гробу и махавъ листомъ бѣлого паперу, котрый державъ въ правôй руцѣ, якъ колибъ хотѣвъ дати знакъ вoякамъ, щобы они зачекали зъ своєю роботою.

Священикъ, чоловѣкъ высокого росту, державъ ся просто якъ молодый, хочь зъ пôдъ круглого капелюха выглядало волосє старика, приступивъ до офіцира та поздоровивши єго короткими словами подавъ єму папѣръ, а самъ споглянувъ въ могилу, въ котрôй спочивало тѣло розстрѣленого.

— Бѣдный Николко! зôтхнувъ вôнъ нишкомъ. И пôдступивши на край могилы ставъ шептати молитву, та якимсь такимъ дивнымъ голосомъ, що годѣ было розôбрати, чи вôнъ молить ся за душу розстрѣленого, чи проклинає тыхъ, що нещасному житє вôдобрали.

Тымчасомъ молодый офіциръ прочитавъ письмо, що було пôдписане майоромъ Ляпекомъ и въ котрôмъ бувъ для него приказъ выдати тѣло розстрѣленого священикови. Вôдтакъ велѣвъ вôнъ своимъ воякамъ уставитись въ рядъ и повѣвъ тыхъ, що були орудіємъ такъ скорого засуду назадъ до замку.

Въ кôлька хвиль по тôмъ поступавъ знову той дивный похôдъ пôдъ проводомъ старого священика стежкою черезъ городъ замковый на подвôре замку. Тутъ задержавъ ся вôнъ передъ на пôвъ розваленою каплицею, въ котрôй середъ темного и вогкого простору уставлено на столѣ домовину зъ тѣломъ розстрѣленого. Священикъ змовивъ коротку молитву и выйшовъ вôдтакъ, щобы заразъ пôйти до родины розстрѣленого, котра єго сюды була прислала. Сказавъ лишь, що на другій день рано прийдуть сюды люде и заберуть тѣло погибшого.

Вечеромъ того самого дня сидѣли всѣ офіциры корпуса разомъ при спôльнôй вечери, та покрѣплялись за всѣ труды и недостачи та нужду якихъ натерпѣлись черезъ кôлька послѣдныхъ днѣвъ. Въ пивници старого замку, що належавъ до якогось богатого Мантуанця, знайшовъ ся великій запасъ самого найлѣпшого вина, а управитель тои значнои посѣлости, що своими полями та винницями тягнула ся вôдъ горба на котрôмъ пôднимавъ ся замокъ ажъ далеко въ долину, заставивъ стôлъ всѣмъ, що лишь найлѣпшого могла дати кухня и пивниця.

При вечери бувъ также и той молодый поручникъ, що сповнявъ на дезертирѣ вырокъ военного суду. Бувъ то молодый дуже хорошій зъ лиця мужчина, лѣтъ може зо двацять и шѣсть, а звавъ ся Карльо Ґрімальді. Єго батько бувъ, якъ вже само имя показує, зъ роду Италіянець, служивъ трицять лѣтъ въ австрійскôмъ войску а и сынъ єго державъ ся бôльше войска, въ котрôмъ служивъ, якъ того народу, котрого кровь въ єго жилахъ плыла. Єго лише що недавно заименували були поручникомъ, въ заслугу за якесь дѣло особистои хоробрости, якою вôдзначивъ ся въ Мілянѣ пôдчасъ розрухôвъ въ сѣчню того року.

Всѣ були якъ найвеселѣйше настроєнî а оживлена забава ажъ тогды трохи притихла, коли по вечери вôдозвавъ ся майоръ Ляпекъ и ставъ розповѣдати историчнî згадки зъ минувшости старого замку, въ котрôмъ ихъ зъ разу такъ непривѣтно приняли а теперь такъ знаменито угощали.

(Конецъ буде.)

и на то збирає грошѣ. Я — закѣнчивъ Бляйхредеръ — зовсѣмъ безъ нѣякои обавы споглядаю на Россію, але больше непокоить мене ситуація біржъ на Заходѣ.“

Въ Бѣтградѣ вѣдбули ся оногды зборы нѣбы то въ тѣй цѣли, щобы обдумати средства противо насильствъ, якихъ допускають ся Арнауты. Зборы сѣ дали однакожъ нагоду до всѣлякихъ напастей на Австро-Угорщину. Роблено именно закиды що наша держава пѣдпирає насильства и веде въ Болгаріи и Туреччинѣ прихильну Болгарамъ пропаґанду. Ухвалено удати ся до царя и султана зъ просьбою, щобы они взяли въ свою опѣку народъ сербскій. Крѣмъ того ухвалено выслати вѣдповѣдный меморіялъ до всѣхъ державъ, университетѣвъ, благотворныхъ заведенъ и виднѣйшихъ мужѣвъ державныхъ.

Болгарске правительство має надѣю, що увязнивши Дымкова, впаде на слѣдъ убійниковъ Белчева. Всѣхъ приклонниковъ Цанкова, подозрѣлыхъ о участь въ убійствѣ, пущено на волю; задержано лишь въ вязницѣ Каравелова и его сторонниковъ. Рѣчь цѣла залежить теперь вѣдъ конфронтаціи Ризова, Назарова, котрыхъ має выдати Румунія зъ Веліковомъ и Димковомъ. Димковъ єсть шуриномъ капитана Чавдарова засудженого на три роки вязницѣ въ справѣ Паницы. Три Греки, котрыхъ кѣлька днѣвъ тому увязнено, не були вправдѣ спѣльниками убійниковъ но, якъ чути, знають виновниковъ убійства и знали о ихъ приготовленяхъ до атентату.

Новинки.

— **Именованя**. Ц. к. Рада шкѣльна краєва именувала Володислава Кропиньского, сталымъ учителемъ — управляючимъ мужескою 4-клясевою школою народною им. св. Антонія у Львовѣ; сталу учительку зъ Мокрянъ Сидонію Стрѣлецку, сповняючу тымчасово службу въ Самборѣ, сталою учителкою 7-клясевои етатовои школы женьскои въ Самборѣ.

— **Перенесеня**. Ц. к. Рада шкѣльна краєва перенесла на власну просьбу: Франца Шпетманьского управителя мужескои школы им. Пірамовича у Львовѣ на посаду управителя школы им. Міцкевича; Иполита Петрашкевича, управителя школы им. Шашкевича, на посаду управителя школы им. Пірамовича; Володислава Гампля сталого учителя при школѣ им. Чацкого у Львовѣ, сповняючого обовязки провізоричного ц. к. инспектора шкѣльного окружного въ Дрогобичи, на посаду сталого учителя при школѣ им. Міцкевича у Львовѣ.

— **Вѣдзначенє.** Ревідентъ рахунковый при Намѣстництвѣ, Венедиктъ Барановскій, одержавъ при нагодѣ перенесеня ся въ станъ супочинку титулъ совѣтника рахункового.

— **Для погорѣлцѣвъ 'Потока золотого** жертвувала Президіа ц. к. Намѣстництва 200 зр., а властитель Потока и посолъ до Рады державнои п. Володимиръ Гнѣвошъ приславъ вѣдъ себе 300 зр.

— **Въ великихъ маневрахъ**, якй мають вѣдбути ся сего року въ Перемышли въ присутности Є. Вел. Цѣсаря и Архікн. Альбрехта, возьмуть участь всѣ ґарнізоны войскъ галицкихъ и буковиньскихъ. Головна роля въ маневрахъ тыхъ припаде вѣддѣламъ краковскому, львовскому и перемыскому.

— **Загальнй зборы** товариства галицкихъ кандидатѣвъ нотаріяльныхъ, вѣдбули ся въ недѣлю передъ полуднемъ при участи 30 членѣвъ, прибувшихъ переважно зъ провінціи. Зборамъ проводивъ предсѣдатель львѣвского товариства п. Иванъ Раставецкій. По принятю до вѣдомости справозданя уступаючого выдѣлу и по выборѣ нового, почала ся дебата надъ внесенями, въ справѣ пѣднесеня гѣдности стану кандидатѣвъ нотаріяльныхъ, полѣпшеня ихъ становища и зрѣвнаня практики нотаріяльнои зъ практикою по инпшихъ заведеняхъ публичныхъ, а именно адвокатскихъ и судейскихъ. Ухваленй внесеня має новый выдѣлъ розглянути и внести петицію до дотычныхъ властей.

— **Еміґрація селянъ зъ Золочѣвщины** до Америки стає чимъ разъ бѣльша. Селяне туманенй всѣлякими аґентами продають свои ґрунты и выбирають ся за море вразъ зъ родинами. Теперь доносять зъ Золочѣвского, що въ селѣ Нущу выпродало майже 40 селянъ свои ґрунты и выбирають ся до Америки. Такожь зъ сусѣдныхъ сѣлъ якъ зъ Ивачева, Плугова и Перепельникъ думають селяне вандрувати. Причиною еміґраціи має бути нужда и лиха платня за роботу, котра въ сихъ сторонахъ выносить 15 кр. денно.

— **Огнѣ**. Въ Котовѣ, повѣта золочѣвского згорѣло дня 9 с. м. 45 загородъ селяньскихъ. Шкоду обчисляють на 50.000 зр. Того самого дня повставъ огонь въ селѣ Бобинцѣ въ повѣтѣ борщѣвскѣмъ. Огонь пѣдложили дѣти бавлячй ся сѣрниками. Згорѣло 100 загородъ зъ будынками, а надъ 130 родинъ остало ся безъ стрѣхи и хлѣба. Шкода, въ малой лишь части убезпечена, выносить надъ 50.000 зр. Намѣстництво удѣлило погорѣльцямъ запомоги въ сумѣ 200 зр. Дня 5 с. м. згорѣли въ Палагичахъ, селѣ положенѣмъ о пѣвъ милѣ вѣдъ Товмача, 4 загороды селяньскй и канцелярія громадска.

— **Зъ Николаєва доносять,** що передъ кѣлькома недѣлями покусавъ скаженый песъ якъ въ мѣсточку такъ и въ околици много псѣвъ и безрогъ. Наслѣдкомъ того ширить ся мѣжь псами скаженина, а навѣть кѣлькоро людей мало бути покалѣченыхъ. Другимъ нещастємъ въ сѣмъ мѣстѣ єсть вѣспа. У одного купця померло двоє дѣтей. Бракъ десінфекціи и всякихъ средствъ осторожности довѣвъ до того, що вѣспа рознесла ся и загнѣздила ся вже въ кѣльканайцяти домахъ.

— **Страйкъ цегольниковъ.** Каса ощадности мѣста Коломыи розписала ліцитацію на доставу 850.000 штукъ цеглы на власный будынокъ, въ котрѣмъ була бы велика саля на зборы. Передъ ліцитаційнымъ речинцемъ змовились всѣ цегольники, щобы пѣдвысшити цѣну, а на забезпеченє своєи змовы зложили кавцію до 1000 зр. и умѣстили ихъ въ третихъ рукахъ. На ліцитаційнѣмъ речинци явили ся цегольники и подали оферты на 13 зр. за 1000 цеголъ. А що теперь въ Коломыи цѣна цеглы стоить вѣдъ 10 до 12 зр., то дирекція касы ощадности вѣдкинула всѣмъ ліцитантамъ такъ высокй оферты. До недавна були майже всѣ цеголнѣ въ мѣщаньскихъ рукахъ, а нинѣ всѣ въ рукахъ жидѣвскихъ, хиба одну лише тримає Никола Чернишевъ. Такъ господарили нашй мѣщане!

— **Катастрофа въ Бориславѣ**. Въ недѣлю погибло шестеро людей въ закопѣ Францъ Іосифа на Волянцѣ, належачѣмъ до французского товариства въ Бориславѣ, а вынайменѣмъ жидами Ицкомъ и Іослемъ Ліберманами. До згаданого закопу спустило ся въ день катастрофы 17 робѣтниковъ зъ наставникомъ Айзикомъ Дерфиромъ. Около 9 год. рано займила ся въ збѣрнику, що утворивъ ся въ закопѣ, нафта и ґазы бухнули поломѣнею. На знакъ трѣвоги вытягнено 12 робѣтниковъ и наставника; були они єще живй, хочъ трохи попаренй. Прочй не дѣстала ся вже до отвору въ закопѣ и погибли. Катастрофа ся булабы въ инпшѣмъ дни навела страшне нещастє, бо звычайно въ закопѣ тѣмъ працює денно 80 особъ, але що то бувъ день святочный, то въ закопѣ працювало лишь 18 жидѣвъ и катастрофа постигла лишь салыхъ жидѣвъ. Причиною выбуху бувъ здаєсь невѣдповѣдный ужитокъ динаміту, уживаного до розсаджуваня земныхъ покладѣвъ а такожь и то, що робѣтники жиды выконували свои роботы, якъ звычайно дуже неудало, а надзору не було ніякого.

— **На вельоціпедѣ** зъ Львова до Кошиць вѣдбули подорожь три львѣвскй біциклісты. Въ недѣлю о 6 год. рано выѣхали они на вельоціпедахъ зъ Львова, а въ понедѣлокъ о 9 год. вечеромъ станули въ Кошицяхъ. Подорожныхъ приняли мадяры дуже сердечно.

Всячина.

— **Практичный ужитокъ губки.** Велика губка, выполокана въ чистой водѣ и добре вытиснена чистить рѣчи лѣпше якъ всякй щѣтки. Зъ матерій бавовняныхъ, сукна и кортѣвъ усуває она найменшій порошокъ, и не нищить якъ щѣтка волося, зъ аксаміту и плюшу вытягає до того плямы, на котрй звычайно щѣтка не порадить.

— **Селедцѣ на Балтійскѣмъ мори** появились сего року въ такъ величезнѣй масѣ, що за однымъ ходомъ сѣти вытягають по 6 тысячѣвъ селедцѣвъ. Але за то и цѣна селедцѣвъ єсть така мала, що навѣть не выплачуєсь зужитокъ сѣти, бо за тыхъ шѣсть тысячѣвъ селедцѣвъ платять на торзѣ въ Ґрайфсвальде всего лишь шѣсть марокъ, значить ся за тысячку селедцѣвъ лишь 70 кр. Вѣдъ якогось часу продають вже одну сѣть селедцѣвъ навѣть лишь по 6 кр. и то ще нѣхто не хоче купувати. Рыбаки не хотять вже бѣльше ловити, бо имъ то зовсѣмъ неоплачує ся а не проданй селедцѣ вывозять на поле яко навѣзъ.

— **Въ Испаніи**, въ однѣмъ зъ меншихъ мѣстъ, зневаживъ публично на улицѣ оденъ купець другого. Покривдженый внѣсъ жалобу до суду. Судія выдавъ засудъ, щобы виновникъ перепросивъ зневаженого публично на улици. И дѣйстно, голосомъ трубы скликавъ мѣйскій сторожь всѣхъ мешканьцѣвъ мѣста передъ дѣмъ покривдженого и въ ихъ присутности пѣддавъ ся виновникъ засудови. На всякій случай розумнѣйше оно якъ поєдинокъ.

— **Песя оркестра**. Въ однѣмъ зъ лондоньскихъ театрѣвъ попису є ся якійсь Нѣмець оркестрою, зложеною зъ дванацяти псѣвъ, котрй майже безъ ошибки грають шѣсть творѣвъ музичныхъ.

Господарство, промыслъ и торговля.

Торгъ збѣжемъ.

21 мая	Львѣвъ	Тернопѣль	Пѣдволочиска	Ярославъ
Пшениця	9.25 10.50	8.50 10·—	8.15 10.10	9.25 10.50
Жито	6.80—7.50	6.65—7.10	6.60—7.25	7.——7.60
Ячмѣнь	5.75—6.60	5.25—7.—	5.50—6.30	5.75—7.25
Овесъ	7.25—8.—	7.——7.50	6.85—7.50	7.50—8.25
Горохъ	—.——.—	6.— 10.—	6.— 10.50	6.30—9.75
Выка	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Рѣпакъ	12.50 13.50	12.50 13 25	12.25 13 30	13.—14.—
Хмель	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Конюшина чер.	42.—52.—	41.—48.—	41.—47.—	42.—52.—
Конюшина бѣла	—.——.—	—.——.—	—.——.—	—.——.—
Оковита	15.—15.50	—.——.—	—.——.—	—.——.—

Все за 100 кильо netto безъ мѣшка.

Хмель ѣдъ —·— до —·— за 56 кильо.

Оковита готова за 10.000 літр. пр. loco Львѣвъ ѣдъ 15·— до 15·50 зл.

ТЕЛЕГРАМЫ.

Вѣдень, 21 мая. Міністеръ торговлѣ вѣдкрывъ вчера въ полудне конґресъ свѣтовои почты и повитавъ зборы именемъ правительства. Въ своѣй промовѣ зазначивъ вѣнъ велику вагу вѣденьского конґресу, котрый має надати цѣлому дѣлу почтовому о скѣлько можна незмѣннй основы и перевести въ дѣло гадку, щобы почты всѣхъ цивілізованыхъ краѣвъ, стались одною областію почтовою. Президентомъ збору выбрано австрійского репрезентанта, шефа секціи Обентравта.

Прага, 21 мая. Зъ вѣродостойного жерела доносять, що вѣсть о приѣздѣ Є. Вел. Цѣсаря на выставу зъ початкомъ червня, єсть за скора, бо Цѣсарь пѣсля дотеперѣшнои диспозиціи, приѣде ажь въ першѣй половинѣ липня.

Буданештъ 21 мая. Рескриптомъ королевскимъ закрито вчера четверту сесію парляменту а на нинѣ назначено вѣдкрытє пятои.

Букарештъ 21 мая. Вчера складали всѣ репрезентанти державъ заграничныхъ королеви ґратуляціи вѣдъ своихъ монархѣвъ. Королева Наталія приѣхала въ ночи до Тунсеверіну и поѣхала дальше Дунаємъ до Ґалацу, а зъ вѣдси зелѣзницею просто до Ясъ.

Римъ 21 мая. Папа поручивъ монсін. Тедескови вручити вѣденьскому архієп. Груши кардинальскій баретъ. Енцикліку розослано вразъ зъ власноручнымъ письмомъ папы всѣмъ монархамъ а завтра вышле ся всѣмъ міністрамъ и знатнѣйшимъ ученымъ.

Бѣлградъ 21 мая. Вѣдъ вчера наставъ въ мѣстѣ вже повный спокѣй. Префектъ поліціи Теодоровичь подавъ ся до димісіи. Зачувати, що королева передъ выѣздомъ вручила тутешнымъ адвокатамъ жалобу въ справѣ нарушеня єи права горожаньского, котру они мають передати радѣ державнѣй.

Лісбона 20 мая. Санъ Януаріо вѣдмовивъ утворенє нового кабінету.

Вѣдвѣчательный редакторъ: Адамъ Креховецкій.

Оголошеня до *Народнои Часописи* принимає **Контора Льеопольда Литыньского,** *Львôвъ, Валова, 14.*

ГАЛИЦКІЙ

БАНКЪ КРЕДИТОВЫЙ

почавши ôдъ 1 лютого 1890 поручає

4% АСИГИАТЫ КАСОВИ

зъ 30 дневымъ выповѣдженьемъ

3½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 8 дневымъ выповѣдженьемъ всѣже знаходячи ся въ обѣзѣ

4½% АСИГНАТЫ КАСОВИ

въ 90 дневымъ выповѣдженьемъ, будуть опроцентовани почавши ôдъ дня 1 мая 1890 по 4% зъ дневнымъ терминомъ выповѣдженя.

Львôвъ, дня 31 сѣчня 1890. **Дирекція.**

АПТЕКА ПÔДЪ „СРѢБНЫМЪ ОРЛОМЪ“

ЖИГМОНТА РУКЕРА

поручає:

Сиропъ зѣляно-слодовый Др. Зебургера, знамените и выпробоване средство противъ всякихъ слабостей грудей и гортанки. Уживає ся що три годины для дорослыхъ по ложцѣ ôдъ кавы. — Цѣна бутельки 50 кр.

Олѣй рыбій въ двохъ родахъ, **жовтый** однократно дестилованый, дуже добре дѣлаючій противо зафльегмленя, остроты крови, недокровности, скрофуламъ и т. д.; **бѣлый** пріятнѣйшій ôдъ першого, бо двократно чищеный и дистильованый. До набутя въ бутелькахъ по 60 и 80 кр.

Купуємо

переношену одѣжь мужеску по найвысшихъ цѣнахъ

и ожидаємо посылокъ пôдъ адресомъ:

Експортъ суконъ

пôдъ „Опавою“

Troppau, österr . Schlesien.

Кефиръ.

Зъ кавказкихъ грибкôвъ незрôвнане средство диететичне, выраблює фабрыка выробôвъ гигіенично - диететичныхъ **Льеопольда Литыньского** у Львовѣ и высылає щоденно свѣжій, на провинцію въ певныхъ означеныхъ ôдступахъ часу, числячи якъ найтаньше за опакованье.

Кефиръ єсть найлѣпшимъ зъ истнуючыхъ средствъ ôдживчихъ, а въ недугахъ жолудка найрадикальнѣйшимъ лѣкомъ. Цѣна фляшки 15 к., зъ фляшкою 25 кр.

Адреса: Фабрика **Льеопольда Литыньского,** Пекарска 21, або контора Л. Литыньского при ул. Валовôй, ч. 14.

БРОНИСЛАВЪ ВИТКЕВИЧЬ

аптикарь у Львовѣ (улиця Жолкôвска, побôчь рампы

поручає:

СИРОПЪ КОКЛЮШЕВЫЙ

цѣна фляшки разомъ зъ способомъ ужитя 40 кр.

Подяка. Вп. Брониславъ Виткевичъ, аптикарь въ мѣсци·

Честный Пане!

Кôлька тыжнѣвъ треваючій коклюшь, вычерпавъ вже бувъ всѣ силы трилѣтнои моеи дитины. Я робивъ все, що менѣ раджено—но все на дармо. Напады кашлю були такъ частй и такъ сильнй, що встрясали цѣлымъ организмомъ бѣднои дитины и спонуковали чувати при ней якъ день, такъ нôчь. По кождôмъ такôмъ атаку наступало довге ôддѣлюванье флеґмы, страшне для дивлячихъ ся на муки слабои дитины.

Въ апонсахъ „Литыньского Кальендарь Здоровля“ вычитавъ я о сиропѣ коклюшевôмъ и уживъ средства того, котре вже по кôлькаразовôмъ ужитю зменшило напады кашлю, а фльеґма зъ легкостію ôддаляти ся стала. По ужитю двохъ фляшочокъ навѣть и слѣды коклюша уступили. На пôднесенье заслугує такожь тоє, що дитина охотно дуже заживала тоє средство задля приємного смаку тогожь.

Прошу приняти горячу подяку ôдъ ôтця, котрому уздоровили Вы дитину а заразомъ прошу тую подяку розпространити на корысть терпячои людскости. Зôстаю зъ вдячностію и поважаньемъ Юлій Крейссъ ц. к. надпоручникъ и офицеръ економичный въ шпиталю гарнизоновôмъ у Львовѣ. Львôвъ, 1 Марця 1890.

Заведенье гигіенично-диететичне

ЛЬЕОПОЛЬДА ЛѢТЫНЬСКОГО у ЛЬВОВѢ

удержує на складѣ въ своѣй конторѣ при улицѣ Валовôй ч. 14:

Знаменитй вина лѣчничй

хемично пробованй, найлѣпшого сорта, зъ перворядной фирмы Г. Richier-а зъ Bordeaux, теперь на складѣ:

Малаґа		*цѣла фляшка по*	*3 зр. — кр.*
„		*пôвъ „ „*	*1 „ 60 „*

Вина червенй Bordeaux.

Ludon	*зъ р. 1888*	*фляшка по*	*3 зр. — кр.*
St. Julien	*„ 1888*	*„ „*	*3 „ 25 „*
St. Emilio	*„ 1887*	*„ „*	*3 „ 50 „*
St. Estéphe	*„ 1884*	*„ „*	*4 „ — „*

Cognac курацїйный:

правдивый французскій въ оригинальныхъ фляшкахъ:

цѣла фляшка	*3 зр. 50 кр.*
пôвъ „	*2 „ — „*

Cognac Fine Champagne

цѣла фляшка	*7 зр. — кр.*
пôвъ „	*3 „ 60 „*

Наведенй вина и коняки высылає на кожде замовленье за **побранємъ почтовымъ** (числячи якъ найдешевше за опакованье):

Заведенье гиґіенични Льеопольда Лѣтыньского у Львовѣ, при улицѣ Валовôй ч. 14.

Зъ друкарнѣ В. Лозиньского, пôдъ зарядомъ В. И. Вебера.